

Smuk- og Illustrations-artist 1899.

Nye indlagte
Viser.

PAA LIVETS KEGLEBANE

ELLER

SOMMERREVIYEN

1899

Musiken
af
Olfert
Jespersen.

Copyright 99.

Forlagernes Ejendom.

Kjøbenhavn. Wilhelm Hansen, Musik-forlag.

K 390292329

Sommetider mer end sommetider.

Wilh. Wolff.

Tempo di Mazurka.

Nr. 17.

Amalie

Ti - vo - li det er mit Liv, min Lyst, navn - lig
 Det var den - gang Po - li - ti - et gik i en
 Hvad er Li - vet u - den Kær - lig - hedt u - den
 Hist bland Tra - ver - ba - nens Gent - le - men er der
 Tak - ket væ - re Hei - de, Bing og Trier gaar den

naar den hol - der Fest ved Høst, for der er dog in - gen ting saa
 Skærs - ild af ge - men Kri - tik, da de maat - te dø - e dø - e
 den er der ej no - get ve'et, det var snart paa Ti - de, min Bar -
 He - stespark og He - ste - spænd, Ras - mus Niel - sens He - ste ut med
 paa de gam - le Me - lo - dier, paa Stil - lad - ser og paa Ar - bejds -

smukt som en Ty - re - kalv, et Neg og Frugt. Me - get
 Ord, naar de glem - te et og an - det Mord, da man
 ber mær - ked, hvad det er, der dik - ker her. Jeg for -
 dem! nu skal vi ha' vo - res Æs - ker frem. Gent - le -
 plads tom - mer Ar - bejds - man - den glad sit Glas. Re - sul -

bed - re end Ko - me - di - e er skam Lands - by - ga - dens Sme - di -
 su', de blot for en Rap - port af og til tog fat for - ban - det
 længsthar købt mig Sen - ge - tøj, jeg i Merk - nin - gen syer Dren - ge -
 men, der kø - rer Dro - ske - øg det' da er - me de la bef med
 ta - tet det blev Hip som Hap, de be - gya - der li - ge hvor de

e, og der er en Duft af Bon - de - land ved Fi -
 haardt, og no - te - red ful - de Folk og Børn, ja men
 tøj jeg er fuldt pa - rat, jeg ven - ter kun paa de
 Løg, sna - dan som de As - ner jol - ler a', det er
 sløp, hver en Ar - bejds - mands, der er i Trang, faar et

sto - nie Nielsens Bon - de - mand.   Hvad han kan hit - te
 glem - te de - res e - gen Bjørn.   Ja det var den - gang,
 Ud - styrspen - ge fra Moth - Lund.   Naar man blot fej - er ham
 li - ge det jeg hol - der a'.   Nu se - sker de ad
 særskilt net A - par - te - ment. Men paa   et Punkt fik Mest' - ren

paa, den Thra - ne,   det er skam mer end
 nu er de blev - ne   hef - li - ge, ar - ti - ge,
 i at ven - te,   gjer han u - tro - lig
 Ø - ster - ga - de   12 Knob i Ti - men,
 O - ver - ta - get: Ar - bejd' - ren mø - der

man sku' a - ne,   som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der,
 y - derst be - lev - ne,   som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der,
 me - get i Ren - te,   som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der,
 Ga - la - pa - de,   som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der,
 li - ge paa Sla - get,   som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der,

som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der.   Han er skam go' nok,
 som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der.   De er skam go'e nok,
 som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der.   Han er kon - tant nok,
 som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der.   De er skam go'e nok,
 som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der.   Jo, den er god nok,

som - me - ti - der mer end   som - me - ti - der. *f*

Rottevisе.

Allegro moderato.

Gammel Mel.

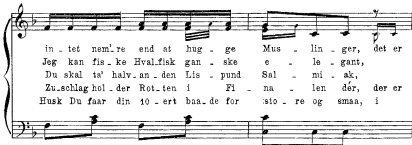
Nr. 18.

Jeg véd godt, hvor dan man fan - ge kan en Sva - le: ved at
 Fan - ge Æn - der med Ko - ren - der det er Klud - der, vil Du
 Man kan fan - ge Rot - ter paa for - skel - lig Maa - de, Rid - der.
 Ej paa Kir - ke - gaarden, nei men paa en Los - se plads, saa - dan
 Rot - ter fan - ges ei med Flu - e el - ler Du - e - slag. Du maa

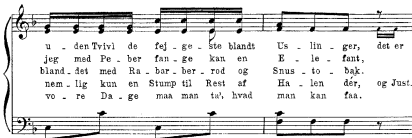
strø lidt Køk - kensalt paa Sva - lens Ha - le, selv en
 fan - ge Æn - der, prop dem saa med Slud - der!
 kors er godt, men jeg vil hel - ler raa - de til at
 Los - se - plads det er en rig - tig tos - se' Plads,
 hand - le i Fæl - les - skab med Zu - e - schlag,

Flod - hest kan man fan - ge me - get nemt ved Gud, naar man
 Jeg kan fan - ge A - bor - rer li' saa let som en Lax, blot jeg
 bru - ge den Tra - fik, som jeg nu dag - lig brug, den har
 fo - re - gaar Be - gra - vel - sen i Stil - hed fra Ka - pel, der er
 fan - ge hvad Du or - ker paa en jævn år - bejds - da', og saa paa

ba - re gan - ske ro - lig tår og tør - rer Flo - den ud. Der er
 fis - ker ef - ter Ged - der, kommer A - bor - renstrax.
 gjort mig forholds - vis vel - ha - ven - de paa et par Uer:
 No - ta - bi - li - te - ter, Pres - sen og Hr Zu - schlag selv!
 Rot - te - hu - set op og faa din Ha - le klip - pet a'.

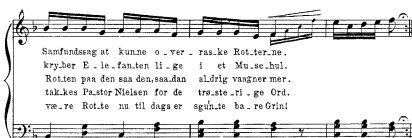
in - tet nem're end at hug - ge Mus - lin - ger, det er
 Jeg kan fis - ke Hvalfisk gan - ske e - le - gant,
 Du skal ta' halv - an - den Lis - pund Sal - mi - ak,
 Zu - schlag hol - der Rot - ten i Fi - na - len dér, der er
 Husk Du faar din 10 - ert baa - de for sto - re og smaa, i

u - den Trivi de fej - ge - ste blandt Us - lin - ger, det er
 jeg med Pe - ber fan - ge kan en E - le - fant,
 bland - det med Ra - bar - ber - rod og Snus - to - bak.
 nem - lig kun en Stump til Rest af Ha - len dér, og Just -
 vo - re Da - ge maa man ta', hvad man kan faa.

in - gen Sag at kun - ne fan - ge Ka - ske - lot - ter - ne, men en
 naar i Sna - be - len jeg put - ter blot en Næ - ve - fuld Aa saa
 Rør det ordn - lig sam - men med lidt Cog - na - hvert Kvar - ter, strax gaar
 Niel - sen hol - der Ta - len, og saa syn - ger man i Kor, sær - lig
 Ba - re dag - lig se at fyld' en mel - lem - stor Ter - rin. Næ at

Samfundssag at kunne o - ver - ras - ke Rot - ter - ne.
 kry - ber E - le - fan - ten li - ge i et Mu - se - hul.
 Rot - ten paa den saa den, saadan aldrig vangner mer.
 tak - kes Pa - stor Niel - sen for de trø - ste - ri - ge Ord.
 væ - re Rot - te nu til daga er sgu - te ba - re Grini

Nr. 19.

Allegretto.

f

En Cir - kus har vi,
„An - nam“ er en
En - de - lig Lock -
Sav - net af Amtmand
Gant - zel blev dømt. Jo -

vi maa ha' fle - rel Tak vær' Du - can - der fik vi to, og
for - ste Rangs Sku - de, nys - se - ligt den i Van - det skød,
ou - ten da end - te, hvor for mon ej det ske - te for?
Vej - le har dø - et len - ge nok, ja Gu' har den det. Men
han - nes Han - sen knu - ste en Taa - re en pas - sant, han

har ej for han ladt sig bar - be - re, blev handet nu paa
Ma - den demsmag - te dei - ligt der - u - de, Cham - pag - nen life - som
In - gen vil - de væ - re be - kend - te at for - tæl - le, at
nu er der lut - ter Glæ - de i Øj - et, den har jo faa - et
har for Fan - ta - si - er San - sen, men er et fint Tem -

Ø - ster - bro, fik Le - rup - ses Be - ri - der - hus, og
„An - nam“ flød. Først Ha - ge - mann Vel - kom - men bød, og
de fik Smer, men nu var En - den me - get go', de
Bar - den - fleth. Ak Vej - le! nu vi an - dre ler, tænk
pe - ra - ment, og rørt han tryk - ked Os - ears Haand, og

laa - nær, da ej han be - sid - der Krus, af Nu - ma en Sum - ma
Hei - des Vel - ta - len - hed hæf - tig flød, for Si - am tal - te
sej - re - de nem - me - lig beg - ge to, og Ar - bejds - mand og
blot, om vi hav - de be - holdt ham her, han vil - de me - get
sag - de: Tænk, at det sku' en - de saadl for Gant - zel er en

gan - ske net, i - mod at Hr. Fræn - ckel faar
 Hr. Leigh - Smith, og Bli - xen paa Fransk for en
 Di - rek - tør, de end - te Ba - tal - jen med
 hel - ler endt som vor Kø - ben - havns O - ver -
 Gent - le - man, vi har ik - ke no - gen saa

Tale
 Fri - bil - let. Og saa spillede Ducander Cirkus hver Aften, men naar lige
 undtages Kronprindsen, kom der næsten ikke et Menneske, og da tre
 Mo - sko - vit. Ducander gjorde op, var der akkurat saa meget i Kassen, at han
 kunde betale Frænckel en à conto paa Trykning af Prikortene,
 og Frænckel var skam glad og sa'
 fuld Hon - nør. Men da de gik i Land, saa Kollevappen, Kollevappen, saa slap'en paa Man
 præ - si - dent. Trappen, og de plaskede rundt i Svelevappen
 Det er vist første Gang i Verdenshistorien, at Sejren har væ - Hr.
 ret saa fuldstændig paa begge Sider, men jeg harte forleden, at
 Men Vejle er jo en dejlig By med yndige Udsigter, og lad ham mens
 bare sidde oppe paa Skrædderbakken og kigge efter København
 fin som han! Ja det er just ikke Vin og Kage han faar, nei Dommeren generer at
 sig sig ikke; der er ogsaa en Køn lille Finte til os, og skal vi væ -
 re enige om

Krø - ner og ti Ø - re, det la - der sig skam hø - rei! Det var
 køn - te neg - te an - det, de flød skamkønt paa Van - det! Men det var
 Jen - sen og Hr. Hau - berg, de sang paa de - res Laur - bær: Det var
 vi te - le - fo - ne - re Nei vi ses al - drig me - rei! Det var
 sandh en lil - le Fin - te, den pyn - ter eg'nt - lig in - tet! Men det var

li - e - godt godt, at det gik som det gik, for det ku' li - saa godt gaa - et

galt! det var li - e - godt godt, at det gik som det gik, for

det ku' li - saa godt ha' gaa - et galt!

Offentlig Foredrag af Sangene er strengt forbudt!
 Forfatterne.